خراسان
WWW.KHORASANONLIN.IR
• چهارشنبه، ۱۹ دی ۱۴۰۳
• شماره ۲۱۶۷۹
• ۷ رجب ۱۴۴۶
• ۸ ژانویه ۲۰۲۵

پیشخوان بین الملل

فایننشال تایمز درباره استعفای جاستین ترودو به‌عنوان نخست‌وزیر کانادا گزارش می‌دهد و رتبه‌بندی‌های پایین و فشارهای درون حزبی را به عنوان دلایل اصلی ذکر می‌کند. این روزنامه به جست وجوی رهبر جدید توسط حزب لیبرال، پایان تقریباً یک دهه قدرت ترودو و چالش قریب‌الوقوع ترامپ در اتاوا اشاره دارد.

خبر متفاوت

تصویر وایرال شده در شبکه‌های اجتماعی آمریکا؛ ۴ سال از شورش ۶ ژانویه گذشت!

قاب بین الملل

کره‌شمالی اعلام کرد موشک بالستیکی که این کشور پرتاب کرد، موفقیت‌آمیز بود و به سرعت ۱۲ برابر صوت رسید.

نمای روز

زدن نام و نشان زنان قربانی خشونت در سال ۲۰۲۴ در شهر مارسی فرانسه روی دیوارهای شهر/ خبرگزاری فرانسه

ایکس روز

Donald J. Trump
@realDonaldTrump
Many people in Canada LOVE being the 51st State. The United States can no longer suffer the massive Trade Deficits and Subsidies that Canada needs to stay afloat. Justin Trudeau knew this, and resigned. If Canada merged with the U.S., there would be no Tariffs, taxes would go way down, and they would be TOTALLY SECURE from the threat of the Russian and Chinese Ships that are constantly surrounding them. Together, what a great Nation it would be!!!

پس از کناره‌گیری جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، دونالد ترامپ فرصت را مغتنم شمرد و بار دیگر درخواست خود برای پیوستن کانادا به ایالات متحده را تکرار کرد! ترامپ در شبکه اجتماعی خود «تروث‌سوشال» نوشت: بسیاری در کانادا دوست دارند به پنجاه و یکمین [ایالت آمریکا] تبدیل شوند. ایالات متحده دیگر تاب ناترازی‌های تجاری و یارانه‌هایی را که کانادا برای رو پا ماندن به آن ها نیاز دارد، ندارد. جاستین ترودو این را می‌دانست و استعفا کرد. اگر کانادا با آمریکا ادغام شود خبری از تعرفه نخواهد بود.

تحولات اخیر سیاسی در کانادا، اتریش، آلمان و حتی آمریکا با ایجاد شکاف‌های عمیق در ساختارهای سنتی قدرت، چشم‌اندازی مبهم برای آتلانتیک‌گرایان به وجود آورده است

توهم اتحاد در اتحادیه

فاطمه ملک زاده
international@khorasannews.com

چشم‌انداز مبهم برای آتلانتیک گرایان و ساکنان یورو-آتلانتیک که در رسانه‌های غربی به طور فزاینده‌ای برجسته شده، ریشه در مجموعه‌ای از تحولات سیاسی و اجتماعی در کشورهای کلیدی این منطقه دارد. این تحولات که چالشی جدی برای انسجام سیاسی و ایدئولوژیک یورو-آتلانتیک به‌شمار می‌رود، شامل چهار رویداد مهم است که اخیرا هریک به نوعی ساختارهای سنتی قدرت و نفوذ این کشورها و به تبع آن اتحادیه اروپا را به لرزه درآورده است.

نخست؛ استعفای ترودو

کناره‌گیری جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا از سمت‌های حاکمیتی و حزبی، شوکی جدی به سیاست کانادا وارد کرده است. ترودو که به عنوان یکی از چهره‌های شاخص لیبرالیسم غربی شناخته می‌شود، با سیاست‌های خود نماد ثبات و همگرایی در میان کشورهای یورو-آتلانتیک بود. خروج او از صحنه سیاست، در حالی که چالش‌های داخلی کانادا از جمله شکاف‌های فرهنگی و اقتصادی رو به افزایش است، فضایی از بی‌اعتمادی و عدم اطمینان را در میان متحدان این کشور ایجاد کرده است.

دوم؛ پیروزی راست افراطی اتریش

کناره‌گیری صدراعظم اتریش و تشکیل دولت توسط راست‌های افراطی، نگرانی‌های گسترده‌ای درباره آینده دموکراسی سیاسی در اروپا برانگیخته است. اتریش، که به عنوان پلی میان غرب و شرق اروپا شناخته می‌شود، اکنون تحت تسلط نیروهایی قرار گرفته که دیدگاه‌های افراطی و ملی‌گرایانه‌شان تهدیدی برای ارزش‌های بنیادین اتحادیه اروپا تلقی می‌شود. این تحولات، علاوه بر تاثیر مستقیم بر سیاست داخلی اتریش، به‌عنوان نشانه‌ای از افزایش نفوذ راست‌گرایان در سراسر اروپا دیده می‌شود.

سوم؛ روزهای سخت شولتز

روزهای سخت شولتز اعلام انتخابات زودهنگام پارلمانی در آلمان، به یکی از چالش‌های جدی برای قدرت اول اتحادیه اروپا تبدیل شده است. آلمان که همواره به عنوان ستون فقرات اقتصادی و سیاسی اروپا شناخته می‌شد، اکنون با بی‌ثباتی سیاسی مواجه است. این وضعیت، به‌ویژه در شرایطی که اروپا با مسائل پیچیده‌ای مانند بحران انرژی، جنگ در اوکراین و رشد ملی‌گرایی دست‌وپنجه نرم می‌کند، می‌تواند به تضعیف اتحاد و همبستگی اروپایی منجر شود.

چهارم؛ بازگشت ترامپ

بازگشت ترامپ و تسلط جمهوری‌خواهان بر کنگره آمریکا، نشانه‌ای از تغییرات عمیق در سیاست داخلی و خارجی ایالات متحده است. ترامپ که در دوره پیشین ریاست جمهوری‌اش سیاست‌های «اول آمریکا» را پیش گرفت، با بازگشت به قدرت ممکن است سیاست‌های بین‌المللی آمریکا را بار دیگر به سمت انزواگرایی سوق دهد. این امر نه تنها روابط آمریکا با اروپا را تحت تاثیر قرار می‌دهد، بلکه می‌تواند نقش رهبری ایالات متحده در ناتو و سایر ائتلاف‌های فراآتلانتیکی را نیز به چالش بکشد. این تحولات، تصویری مبهم و نگران کننده از آینده آتلانتیک گرایان و یورو-آتلانتیک ارائه می‌دهد. در حالی که رسانه‌های غربی بر اهمیت اتحاد و همبستگی در برابر چالش‌های مشترک تاکید می‌کنند، واقعیت‌های سیاسی نشان از شکاف‌های عمیق‌تری دارد که نیازمند بازنگری و اتخاذ استراتژی‌های جدید برای حفظ ثبات در این منطقه است.

فراخبر

تنش در روابط دو سوی آتلانتیک

امیرعلی ابوالفتح
international@khorasannews.com

شاید در کمتر دورانی به اندازه هفته‌های اخیر، میان آمریکا و اروپا این اندازه تنش و درگیری لفظی بوده باشد. از یکسو، رئیس جمهوری منتخب آمریکا برای تصاحب سرزمینی کانادا و جزیره گرینلندِ دانمارک دور خیز کرده و از سوی دیگر، ایلان ماسک، از نزدیک‌ترین افراد به رئیس جمهوری بعدی آمریکا در تلاش است دولت‌های آلمان و بریتانیا را به زیر بکشد. ماسک حتی تا جایی پیش رفته است که در پیامی در شبکه اجتماعی ایکس، یک نظرسنجی را قرار داده که در آن پرسیده شده است آیا آمریکا مردم بریتانیا را از حکومت ستمگر این کشور نجات دهد یا خیر. اشاره ماسک به دولت کارگری بریتانیا بوده است.

در مقابل نیز، رهبران اروپایی از آلمان تا بریتانیا و فرانسه، قویا دخالت‌های ماسک در امور داخلی خود و تلاش وی برای تاثیرگذاری بر نتایج انتخابات این کشورها را محکوم کرده اند و برخی از تحلیل گران سیاسی نیز از تلاش آمریکایی‌ها برای حاکم کردن فاشیسم بر اروپا سخن گفته‌اند. این در حالی است که دانمارکی‌ها هم قویا درخواست ترامپ برای خریداری جزیره گرینلند را رد کرده‌اند.

با توجه به جنگ لفظی دو سوی اقیانوس اطلس، چنین به نظر می‌رسد که آمریکا و اروپا دوران پرتلاطمی را در پیش داشته باشند. جریان سیاسی پیروز در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ آمریکا که از آنان تحت عنوان MAGA یاد می‌شود، خواهان به زیر کشیده شدن دولت‌های چپ‌گرا و حتی دولت‌های راست میانه در کشورهای متحد آمریکا و روی کار آمدن محافظه‌کاران و راست‌گرایان افراطی در این کشورها هستند. هدف جریان MAGA صرفا تغییر دولت‌ها در کشورهای متحد آمریکا نیست، بلکه آنان می‌خواهند دولت‌هایی را بر سر کار بیاورند که تامین منافع ایالات متحده برای آنان از تامین منافع ملی کشورهایشان مهم‌تر باشد.

دونالد ترامپ آشکارا اروپایی‌ها را تهدید کرده است که اگر نفت و گاز بیشتری از آمریکا خریداری نکنند، تعرفه‌های سنگینی بر واردات کالاهای اروپایی به آمریکا وضع خواهد کرد. این تعرفه‌ها می‌تواند لطمات سنگینی به تولیدکنندگان اروپایی وارد کند، آن هم در حالی که اروپا به شدت زیر فشار اقتصادی ناشی از پیامدهای باقی‌مانده از قرنطینه‌های کووید-۱۹ و افزایش قیمت انرژی در پی جنگ اوکراین است.

ترامپ و حامیانش امیدوار هستند اروپایی‌ها شرایط دشوار آمریکایی‌ها را بپذیرند و به آن تن دهند. اما تا زمانی که دولت‌های چپ‌گرا یا راست میانه در اروپا بر سر کار باشند، تحقق این هدف، دشوار خواهد بود. به همین دلیل، ثروتمندترین مرد جهان و مالک شبکه تاثیرگذار ایکس به میدان آمده است تا با راه انداختن جنگ تبلیغاتی علیه این دولت‌ها، آنان را با دولت‌های همسوتر، جایگزین کند. تا الان این رویکرد در قبال کانادا که نخست وزیرش، جاستین ترودو استعفا کرده، جواب داده است. ایلان ماسک در تلاش است همین اتفاق را در آلمان و بریتانیا نیز رقم بزند، دو کشوری که بدون هماهنگی با آن، کشورهای کوچک‌تر و ضعیف‌تر اروپا، از آمریکای ترامپ تمکین نخواهند کرد. البته به نظر نمی‌رسد حتی با سرنگونی برخی دولت‌های اروپایی، شهروندان اروپا به توسعه‌طلبی دونالد ترامپ و مداخله‌جویی‌های ایدئولوژیکی ایلان ماسک تن دهند.

از این رو می‌توان پیش‌بینی کرد که مقاومت‌هایی در اروپا شکل بگیرد که اثر آن بر روابط دیرینه دوستی دوسوی آتلانتیک اثر مخرب برجای خواهد گذاشت. با این حال، جریان MAGA در آمریکا معتقد است ایالات متحده آمریکا به لحاظ سیاسی و اقتصادی به قدر کافی قدرتمند است که بتواند اروپایی‌ها را به تمکین وادار کند و اگر چنین نشد، قدرت نظامی آمریکا می‌تواند پشتوانه فشار آمریکا بر اروپا در نظر گرفته شود.

در چنین شرایطی، اروپا که خود را تا کنون در معرض تهدیدهای روسیه تصور می‌کرد، در برابر سیاست تهاجمی و منفعت‌طلبانه آمریکایی‌ها بی‌دفاع احساس خواهد کرد؛ سیاستی که با پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات ۲۰۲۴، روز به روز تهاجمی‌تر و منفعت‌طلبانه‌تر می‌شود.

پایان نماد راست افراطی

ژان ماری لوپن، سیاستمدار راست افراطی فرانسوی، در ۹۶ سالگی درگذشت. وی که در ۱۹۷۲ حزب جبهه ملی فرانسه را تاسیس کرد، به‌خاطر دیدگاه‌های افراطی در مسائل نژادی، مهاجرت و جنسیت شناخته می‌شد. لوپن در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۰۲ به دور دوم رسید، اما در نهایت ژاک شیراک پیروز شد. با وجود انتقادهای گسترده از او به‌دلیل سخنان تند و نژادپرستانه‌اش، سیاست‌های ضدمهاجرتی لوپن موجب جلب توجه و حمایت بخش‌هایی از رای‌دهندگان شد. دخترش مارین لوپن از ۲۰۱۱ رهبری حزب را به عهده گرفت و آن را به «اجتماع ملی» تغییر داد. لوپن در ۲۰۱۵ پس از اظهارات جدیدش درباره هولوکاست از حزب اخراج شد. در واکنش به درگذشت وی، برخی اورا مدافع هویت فرانسه دانستند، در حالی که دیگران از سیاست‌های افراطی او انتقاد کردند. ژان ماری لوپن نماد یک جریان افراطی در سیاست فرانسه بود که به‌ویژه در مخالفت با مهاجرت و تنوع فرهنگی، توانست بخشی از رای‌دهندگان را جذب کند. در حال حاضر، احزاب راست افراطی مشابهی در اروپا، مانند «آلمان برای آینده» و «حزب آزادی هلند»، در حال افزایش نفوذ خود هستند و اظهارات ضد مهاجرت و ناسیونالیستی مشابهی را مطرح می‌کنند. در حالی که لوپن به‌عنوان یک چهره انزواطلب شناخته می‌شد، امروز این احزاب در تلاش‌اند تا ائتلاف‌های گسترده‌تری با سایر نیروهای دست راستی تشکیل دهند و به‌طور مستقیم بر سیاست‌های عمومی تاثیر بگذارند. این تغییر نشان‌دهنده یک روند نگران‌کننده در اروپاست که در آن افکار افراطی توانسته‌اند از حاشیه به جریان‌های اصلی قدرت نزدیک شوند.

تحلیل روز

صابر گل عنبری
international@khorasannews.com

آینده مسئله کُردی ترکیه!

به موازات تحولات داغ در پرونده کُردی سوریه و تهدیدهای ترکیه و متحدان سوری‌اش به حمله گسترده به نیروهای سوریه دموکراتیک (قسد)، خود مسئله کردی ترکیه شاهد تحولات معناداری است که فعلا تا حدودی امیدها را در این کشور برای «صلح و آشتی» زنده کرده است. به تازگی هیئتی کُردی از حزب برابری و دموکراسی خلق‌ها متشکل از سری ثریا اوندر و پروین بولدان دو نماینده پارلمان ترکیه به دیدار عبدا... اوجالان در زندان امرلی رفتند. جالب این که همین دو هم در هیئتی بودند که در چارچوب روند صلح قبل از سال ۲۰۱۳ با اوجالان دیدار کردند. این هیئت حامل پیامی از رهبر پ.ک.ک برای دولت ترکیه بوده است. اوجالان در این نامه خود گفته است که «توانایی و عزم لازم» برای حمایت از پیشنهاد جدید اردوغان و باغچلی را دارد. وی همچنین بر آمادگی خود برای «اتخاذ گام مثبت و ایراد سخنرانی لازم» تاکید کرده است. به احتمال زیاد منظور او از این سخنرانی همان پیشنهاد باغچلی برای ایراد سخنانی در پارلمان ترکیه است. اوجالان همچنین بیان کرده است که «تقویت برادری کرد و ترک به شکل فوری مسئولیت تاریخی پراهمیتی برای همه ملت‌های منطقه است». رهبر حزب کارگران کردستان ترکیه همچنین حوادث غزه و سوریه را به‌عنوان ضرورتی برای حل مسئله کُردی بر می‌شمارد و می‌گوید که «طرف‌های خارجی» در این مسئله برای تبدیل آن به «مشکلی مزمن» دخالت می‌کنند، اما نامی از این طرف‌ها نبرده و از اپوزیسیون ترکیه هم خواسته است که برای موفقیت راه‌حل مسئله کردی تلاش کند. در عین حال هم هدف همه را ارتقای ترکیه به «سطحی شایسته» و «مرحله کنونی را دوره دموکراسی و برادری در ترکیه و همه کشورهای منطقه» دانسته است. این دومین دیدار با اوجالان در زندان جزیره ظرف دو ماه اخیر است. دیدار اول هم منحصر به بستگان او بعد از سه سال بود که در اواخر اکتبر پس از آن انجام شد که باغچلی شریک راست‌گرای دولت ترکیه پیشنهادی مبنی بر آزادی اوجالان و سخنرانی او در پارلمان برای انحلال پ.ک.ک مطرح کرد؛ اما یک روز پس از این پیشنهاد و ملاقات، ناگهان مقر سازمان هوافضای ترکیه «توساش» در آنکارا هدف حمله مسلحانه پ.ک.ک قرار گرفت و ۵ نفر کشته و ۲۲ نفر دیگر زخمی شدند. در آن هنگام هم گفته شد که بعید است این عملیات جز وقفه‌ای کوتاه مانع پیشبرد این روندی شود که با ملاقات اوجالان کلید خورده است. در واقع ملاقات دیروز و پیام اوجالان تاکیدی بر عزم دو طرف برای گشودن مسیری جدید برای حل و فصل مسئله کردی ترکیه است. به نظر می‌رسد که اردوغان به دلایل مختلفی بیش از گذشته به حل و فصل مسئله کُردی متمایل شده است؛ از پایان دادن به این مناقشه تاریخی و کسب حمایت پارلمانی کردها برای اصلاح قانون اساسی گرفته تا برداشتن این مانع داخلی در مسیر توسعه، تضمین تداوم حکمرانی عدالت و توسعه، تقویت جایگاه و نقش منطقه‌ای ترکیه و کنترل چالش‌ها و پیامدهای منطقه‌ای افزایش نفوذ ژئوپلیتیک آن از دروازه سوریه. فعلا گام اول این روند آزادی اوجالان از زندان و سخنرانی او در پارلمان ترکیه است. اگر این گام برداشته شود، باید دید مضمون سخنرانی او چه خواهد بود، در واقع این سخنرانی نقشه راه مسئله کُردی ترکیه می‌تواند باشد و بعد از آن گام‌ها و چالش‌های بعدی شروع خواهد شد. در مجموع فعلا برای خوش‌بینی و هر گونه پیش‌بینی درباره شروع دوره جدید میان پ.ک.ک و حکومت ترکیه و «آشتی» میان دو طرف زود است؛ اما با این چرخشی که باغچلی دست کم در بعد اعلامی داشت و پیام اوجالان روزنه امیدی در این کشور برای تحقق این هدف گشوده است.

چهره روز

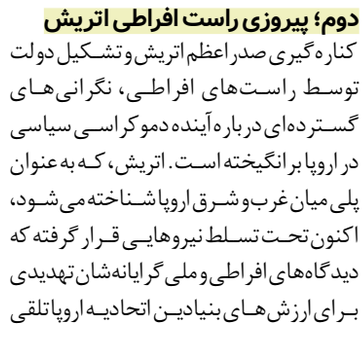

تشییع نمادین نوزادان شهید غزه در خیابان‌های اسلو، پایتخت نروژ / تصاویر از ایاد الزرو، عکاس فلسطینی-نروژی

نوبت دوم
آگهی مناقصه عمومی
شهرداری بهشهر
شهرداری بهشهر در نظر دارد جهت (تامین بیمه‌های تکمیلی و تجمیعی شهرداری بهشهر) بابرآورد اولیه (۸۸/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال از طریق مناقصه عمومی با شرایط زیر در سامانه ستاد (www.setadiran.ir) به شرکت‌های بیمه واگذار نماید.
الف) نحوه تنظیم اسناد مناقصه:
• تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ (۴/۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال) می‌باشد که به صورت ضمانت نامه بانکی دارای اعتبارسه (۳) ماهه از تاریخ چاپ آگهی و یا فیش مبلغ واریزی به حساب سپرده ۰۱۰۸۰۱۳۲۷۲۰۰۷ نزد بانک ملی ایران در (پاکت الف) قرار گیرد، ضمنا اصل ضمانتنامه شرکت در مناقصه یا فیش واریزی در پاکت مهر و موم شده قبل از تاریخ جلسه بازگشایی تحویل امور قراردادها گردد.
• اسناد مناقصه و مدارک شامل (تصویر شناسنامه، کارت ملی و کارت پایان خدمت، دعوتنامه، شرایط خصوصی تایید شده، اساسنامه، آگهی آخرین تغییرات روزنامه، کد کاربری پایگاه ملی مناقصات، کداقتصادی، برگه صلاحیت پیمانکاری، گواهی صلاحیت ایمنی، تماماً به مهر و امضاء مدیر عامل شرکت رسیده باشد) در پاکت (ب) قرار گیرد.
• برگه پیشنهاد قیمت در پاکت (ج) قرار گیرد.
ب) محل تحویل پیشنهادها:
سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد)
ج) محل گشایش پیشنهادها:
مازندران، بهشهر، شهرداری بهشهر از طریق سامانه ستاد
• شرکت کنندگان می‌بایست در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ثبت نام و جهت شرکت به سامانه ستاد (www.setadiran.ir) مراجعه نمایند.
◄ به پیشنهادها و قیمت‌های مشروط، مبهم و مخدوش ترتیب اثر داده نخواهد شد.
◄ تاریخ نشر روزنامه در دونوبت مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۵ و ۱۴۰۳/۱۰/۱۹ می‌باشد.
◄ تاریخ دریافت اسناد مناقصه در سامانه ستاد از تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۵ الی ۱۴۰۳/۱۰/۲۰ می‌باشد.
◄ مهلت قبول پیشنهادها تا روز یکشنبه ۱۴۰۳/۱۰/۳۰ ساعت ۹ در سامانه ستاد می‌باشد.
◄ تاریخ بازگشایی اسناد مناقصه و قیمت‌های پیشنهادی در سامانه ستاد روز یکشنبه ۱۴۰۳/۱۰/۳۰ ساعت ۱۰ می‌باشد.
◄ شهرداری در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادها مختار است.
◄ شرط بازگشایی با حداقل ۱ شرکت کننده می‌باشد.
شناسه ۱۸۵۸۶۱۷
یاسر احمدی- شهردار بهشهر